

wac̄ aby ſebi myſlic̄ ze, ton neprjeduji jeno, tak Kryſtus Bohānam podaty, frjudowan̄, ſaplūwan̄ a na Kſchiz pſchibity je. To je jeno ta Historija, fotraž po derje nūſnje prjedowac̄ a wedžic̄ dyrbi, ale to hiſcheze neje doſz, ty dyrbiſch tejj wedžic̄ a wjeric̄, fo Kryſtus to twojich Rječow dla czerpit je, fajž Jan tudy prjeduje, fo Boh težame na neho połožit, a won je weſchitkej Poſlisch-noszi neſt a ſa nije ſaplac̄il je; tak ſo by ty, dyž ty poſnaſeſch, fo Rjeſchnik ſy, a Boži wjeczny Rjew a Satamanjtwo ſaſlužil ſy, we tajkim Straſchi tola neſazwysłowat, ale ſo tajfeho Čerpenja a Doszczinenja naſcheho ſkeneſa Kryſtuſa troſchtowat.

Potom haklej možesč ty Wopytanje wot tajfeho Čerpenja we Wutrobi mijec̄, fo tebi uſiſeno, fajž wot podjansfeho Prjedowanja, Woči puſhuja, Wutroba pak wostane ne-muta a ſucha, ale tejj Wutroba budže tebi plakac̄. Najpredy Šrudobv dla, fo ty poſnac̄ dyrbiſch, fajke žaloszniſe žadlawe Brjemjo ton Rječi je, dofelz wone pſches žane Stworenje, kiba ſutzy pſches tak wulki Wopor a Wumreczje teho Ssyna Božeho, neje molo wotwalene byc̄. Potom tejj Weſelja dla, dofelz tajki Wopor ſa tebe daty je, jo ty wjedy byc̄ dyrbiſch, fo tebe Boh twojich Rječow dla nočze ſac̄ižnyc̄ ani ſatamac̄, fajž ty ſaſlužil ſy, ale ze ſo tuteho druhego Wopora a ſaplaczenja ſwojeho jenic̄feho rodženeho Ssyna dla ſjednac̄ dac̄, tebi twoje Rječi wodac̄, a tebe kMadži a kHerb-ſtu ſiſu teho wjeczneho Ziwenja horjewſac̄.

Tak neſſmy my we Bamžiſtiwi wot Čerpenja Kryſtuſoweho prjedowali. Te ſſlowa ſu woni derje tejj prajili, fo Kryſtus je to Žehnjatko Bože, fotrež teho ſswjeta Rječi neſe a preſčwoſme. Alle pſchi tym džiesche ražyla Boža ſlužba na to, fo hiſcheze koſzdy ſeſheszijan: m ſwoje Rječi neſe a ſam ſa nije doſzczinić dyrbi, fo je Kryſtus neſt ani ſaplac̄il.

Gzohodla ſu ſo woni hewaf, najbole wijetſiſhim Gžazu ſtaſk wele ſuro-wymi a twerdymi ſkutkami, ſ Poſzenjom a ſkrjudowanjom, hac̄ na ſkrej martrowa-li? Gzohodla ſu ſo woni ſe Spowedanjom tak roſežwilowali? Gzohodla ſu wMozy c wodnjo we Zyrkwi tſeli, ſpiewali, ſo ſa Ko-ženzom (aby po ſwojich Pacžerkach) modlili, dy bychu ſo pſches to Rječow Wodac̄a ne-nadželi, aby neptytali? To pak je runje tak wele, jaſo byton Wopor Kryſtuſowy doſz czinic̄ nemlo, kiba ſo by ty ſtwojimi ſkutka-mi pſchipomhat, a tejj ſa twoje Rječi czerpit, fajž Kryſtus czerpit je.

Kak pſchindje pak to ſtym Prjedowanjom Jana teho Čhezenika pſches jene? Tehrunja tejj ſtym, fotrež Kryſtus pola Jana na 12, 23, 24. ſam wot ſwojeho Čerpenja czini, dyž tak praji: Gžaſ ſe pſch iſch oł, ſo cžlowſki Ssyn pſchekraſneny budže. Sawjernje, ſawjernje ja praju wam, jeli ſo pſchenic̄ne ſorno do ſemje nepane, a neſemrje, da wostane wone ſame; dyž pak ſe-mrje, pſchinesze wone wele Płodow. ſtymi ſſlowami ze won zdyn prajic̄, fo jeho Čerpenje wele Płodow pſchinesz dyrbi.

Te Płody pak neſſu jeno težame, fo by Kſcheszijan pſches Ducha Božeho we Wjeridobre ſkutki pſchinesz, fajž wiñowa Haloſchka, dyž na ſwojim Penku wostane, kity pſchinesze, ale ton najwetschi fražniſchi, a najljeſchi Płod je ton, wot fotrehož ton ſkeneſ potom ſmolom praji: Dyž ja po woscheny budu wot ſemje, zu ja jich ſchitkih kſebi ežanyc̄ v. 31. To je, pſches me, pſches moje Powoſchenje na kſchiz aby Wumreczje dyrbjia ſchizy Ludo ſemni a taf tejj kmojemu Wotzej a do wjeczneho Ziwenja pſchindż.

Czi pak, fotſiz je ſwojimi ſkutkami do Ne-beſ pſchindż zedža, czi čzaru Kryſtuſa kſebi delje, fotrež tola wopakje; Kryſtus dyrbi nas čzanyč̄, aby hewaf je ſlje. Pſchetoz